

РЕШЕНИЕ

№ 487

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-23, в публично заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даяна К. Топалова

при участието на секретаря Димитринка Анг. Иванова
като разглежда докладваното от Даяна К. Топалова Търговско дело № 20221100902259 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 439, ал.1 ГПК, вр. чл.361, ал.1 ТЗ.

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърдения, че вземанията, предмет на издадения в полза на ответника изпълнителен лист, не са дължими, тъй като са погасени по давност. Поддържа, че след издаването на изпълнителния лист и по молба на ответника е образувано изпълнително производство, по което последното изпълнително действие е извършено на 10.06.2014 г., а по следващото изпълнително дело № 189/2022 г., действието, което би могло да прекъсне давността, е извършено през 2022 г., след като вземането вече е било погасено по давност на 10.06.2019 г. Така, независимо от прекъсването на давността, в резултат на образуваното изпълнително производство, вземанията по изпълнителния лист са погасени по давност с изтичането на пет години от последното изпълнително действие по първото изпълнително дело. Предвид изложеното иска съдът да признае за установено, че ответникът няма право на принудително изпълнение на вземането за плащане на сумата 58 378 лв., за която в полза на ответника е издаден изпълнителен лист на 20.06.2011 г. по гр. д. № 45689/2008 г. на СРС, въз основа на който е образувано изпълнително дело № 189/2022 г. на ЧСИ Г.Д. и да присъди направените по делото разноски.

Ответникът, в срока за отговор признава иска. Твърди, че не дължи разноски, тъй като е предприел действия за прекратяване на изпълнителното производство преди образуване на делото.

Съдът, като взе предвид, че е налице валидно направено признание на иска и искане на ищеца за произнасяне в съответствие със същото, намира, че следва да постанови

решение при признание на иска без да обсъжда релевантните за спора факти и доказателства.

Относно разноските:

Отговорността за разноски е с източник поведение, пораждащо и/или поддържащо неоснователно правен спор. Аргументът е и от разпоредбата на чл.78, ал.2 ГПК, с която е предвиден състав с кумулативни два елемента, осъществяването на който освобождава изцяло от отговорността. По делото е налице признание, но не и поведение на ответника, от което да се направи извод, че не е дал повод за завеждане на делото. За разлика от извънсъдебната покана на кредитора до длъжника да плати, дори със заплаха да бъдат предприети съдебни мерки, която не дава повод за водене на дело, тъй като кредиторът може да зачете давността и по този начин да избегне съдебния процес, действията по принудително събиране на погасено по давност вземане, дават повод за предявяване на иск за установяване несъществуването на това право на принудително изпълнение, тъй като позоваването на давността не може да се зачете от съдебния изпълнител и да доведе до прекратяване на изпълнителното производство. Ответникът е предприел действия по принудително събиране на вземането и след перемиране на първото изпълнително дело и е поискал прекратяване на новообразуваното изпълнително дело № 189/2022 г. едва след подаване на исковата молба, по която е образувано настоящото производство, поради което с поведението си е дал повод за завеждане на делото.

Предвид изложеното и на основание чл.78, ал.1 ГПК в тежест на ответника следва да бъде възложено възнаграждението за процесуално представителство на ищеца, осъществено по реда на чл.38, ал.1, т. 2 от ЗА в размер 5320.24 лв., изчислено по реда на чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004 г. и на основание чл.78, ал.6 ГПК дължимата за производството държавна такса в размер на 2335.12 лв.

При тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения от **С. В. А.**, ЕГН: *****, с адрес – гр. София, ж. к. ***** срещу **„Е.” ООД**, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. ***** **иск с правно основание чл. 439 ал. 1 ГПК, вр. чл.361, ал.1 ТЗ**, че ответникът няма право на принудително изпълнение на вземането за плащане на сумата 58 378 лв., за която в негова полза е издаден изпълнителен лист на 20.06.2011 г. по гр. д. № 45689/2008 г. по описа на СРС, 53 с-в.

ОСЪЖДА „Е.” ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София,

ул. ***** да заплати на адвокат **П. С. М.**, ЕГН ***** на основание чл.38, ал.1, т. 2 от ЗАдв. сумата **5320.24 лв.** - възнаграждение за процесуално представителство.

ОСЪЖДА „Е.” ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. София, ул. ***** да заплати на основание чл.78, ал.6 ГПК по сметка на **Софийски градски съд** сумата **2335.12 лв.** – държавна такса.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийския апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски градски съд: _____